

بررسی لیتو فاسیس، میکروفاسیس و محیط رسوبی سازند آسماری در میدان نفتی پارسی

اکبر حسنونند^۱، سیدمحسن آل علی^۲

۱- دانشجوی دکتری زمین شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد علوم و تحقیقات

۲- عضو هیات علمی گروه زمین شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد علوم و تحقیقات

چکیده

سازند آسماری با سن الیگومیوسن یکی از مهم ترین سنگ های مخزن میدان نفتی پارسی در فروافتادگی دزفول شمالی در جنوب غربی ایران می باشد. این سازند به طور هم شیب روی رسوبات عمیق سازند پابده قرار داشته و در بالا نیز به طور هم شیب توسط رسوبات تبخیری سازند گچساران پوشیده شده است. سازند آسماری در این میدان با ضخامت تقریبی ۴۱۹ متر، به طور عمده از سنگ های کربناته (سنگ آهک و دولومیت) و میان لایه های نازکی از شیل به همراه انیدریت قاعده ای (با ضخامت تقریبی ۱۰ متر) تشکیل شده است. در این مطالعه لیتوفاسیس ها، میکروفاسیس ها و رخساره های همراه آن ها بر اساس نمونه های مغزه و مقاطع نازک میکروسکوپی بررسی شده است. بررسی سنگ های سازند آسماری منجر به شناسایی ۸ لیتوفاسیس و ۱۸ میکروفاسیس، وابسته به هفت گروه محیطی دریای باز، سد، زیر جزر و مدی کم عمق، ریف، لاگون، پهنه بین جزر و مدی و پهنه بالای جزر و مدی شده است. تطابق میکروفاسیس های مورد نظر با مدل رسوبی پیشنهاد شده برای محیط رمپ کربناته توسط باکستون و پدلی (Buxton & Pedley, 1989) و وجود ریف کومه ای نشان می دهد که سازند آسماری در این میدان به صورت رمپ کربناته می باشد.

واژه های کلیدی: سازند آسماری، الیگومیوسن، میکرو فاسیس، لیتوفاسیس، رمپ کربناته

Study of Lithofacies, Microfacies and Depositional Environment of Asmari Formation in Parsi Oil Field

Abstract:

The Oligo-Miocene Asmari Formation is one of the most important reservoir units of the Parsi Oil Field located in Northern Dezful Embayment in SW of Iran. This formation is laid concordantly over the shales of Pabdeh Formation and is overlaid concordantly by evaporates of Gachsaran Formation. Asmari Formation (with 419m thickness) is composed of anhydrite, carbonate rocks (limestone & dolomite) associated with thin shale interlayers. In this study lithofacies, microfacies, and their associated facies of studied formation were investigated based on core samples and thin sections. Study of Asmari Formation led to recognition of 8 lithofacies and 18 microfacies that are related to open marine, barrier, shallow subtidal facies, reef, lagoon, supratidal and intertidal environments. The correlation of the mentioned microfacies with standard model of carbonate from ramp environment (Buxton & Pedley, 1989), shows that Asmari Formation was deposited in a carbonate ramp with some local reef or patch reef.

Key word: Asmari formation, Oligo-Miocene, microfacies, lithofacies, carbonate ramp

مقدمه:

سازند آسماری با سن الیگومیوسن یکی از مهم ترین سنگ های مخزن میدان نفتی پارسی در فروافتادگی دزفول شمالی در جنوب غربی ایران می باشد. این میدان دارای روند عمومی زاگرس (شمال غرب- جنوب شرق) بوده و از جنوب و غرب به میدان کرنج و از شمال به میدان ماماتین و از شرق به کوه بنگستان منتهی می شود. ابعاد این میدان بر اساس آخرین منحنی بسته که در ارتفاع ۲۱۰۰- متری زیر سطح دریا قرار دارد، به طول ۳۷ کیلومتر و عرض ۶ کیلومتر می باشد (چیت فروش، ۱۳۷۸). سازند آسماری در این میدان با ضخامت تقریبی ۴۱۹ متر، به طور عمده از سنگ های کربناته (سنگ آهک و دولومیت) و انیدریت (با ضخامت حدود ۱۰ متر) به همراه میان لایه های نازکی از شیل تشکیل شده است که به طور هم شیب روی رسوبات عمیق سازند پابده قرار دارند و در سطح بالایی نیز به طور هم شیب توسط رسوبات تبخیری سازند گچساران پوشیده می شوند (مطیعی، ۱۳۸۲).

در مطالعه محیط رسوبگذاری توصیف و تحلیل رخساره های مختلف در گستره زمان و مکان مطرح می باشد. بدین منظور ویژگی های سنگ شناسی واحدها مورد بررسی قرار می گیرند. برای آشنایی کافی با مشخصه های سنگ شناسی، با توجه به وجود داده های در دسترس و وضعیت واحدهای مورد مطالعه از روش های گوناگون استفاده می کنیم. در صورت وجود رخنمون قابل توجه از سنگ یا مغزه های حفاری، با انجام عملیات صحرایی و توصیف سنگ در نمونه های دستی می توان بخشی از مشخصه های سنگ را بررسی کرد. مطالعات پتروگرافی می تواند کمک موثری جهت توصیف کانی شناسی، خصوصیات بافتی، تشخیص نوع فسیل ها و فرآیندهای دیاژنتیکی باشد. لیتوفاسیس های اصلی سازنده واحدهای مورد مطالعه از طریق بررسی مغزه ها شناسایی می شوند.

در این تحقیق بازسازی محیط رسوبی سازند آسماری در میدان پارسی مدنظر است. به منظور دستیابی به این هدف به بررسی دقیق لیتوفاسیس ها و میکروفاسیس های سازند آسماری پرداخته شده است. نتایج حاصل از این مطالعه اساس مطالعات بعدی در خصوص تشخیص تله های چینه ای و ارزیابی کیفیت مخزنی بر اساس مشخصات سنگ شناسی خواهد بود.

روش مطالعه:

در مطالعه حاضر تعداد ۱۲۲۰ مقطع نازک (Thin section) متعلق به مغزه های حاصل از چاهها مورد بررسی پتروگرافی قرار گرفته است. این تعداد مقطع نازک در مجموع توالی کاملی از سازند آسماری را در بر گرفته است. در این مطالعه با استفاده از میکروسکوپ پلاریزان ترکیب کانی شناسی، مشخصه های بافتی، ضمایم فسیلی و عوارض اصلی دیاژنتیکی مورد مطالعه قرار گرفته است. در نامگذاری سنگهای کربناته از روش دانهام (Dunham, 1962) استفاده شده و جهت بررسی مشخصات سنگ شناسی در نمونه دستی، نمونه های حاصل از مغزه های موجود مورد بررسی قرار گرفته اند. در انتها با تلفیق بررسی های انجام شده بر روی داده های حاصل از مغزه ها و مقاطع نازک انواع رخساره های موجود شناخته شده و سپس براساس تفاسیر این رخساره ها و مطالعات قبلی، محیط رسوبی سازند آسماری بازسازی شده است.

۱- توصیف لیتوفاسیس ها (مطالعات ماکروسکوپی)

در مطالعات ماکروسکوپی به طور عمده بر روی مشخصات سنگ شناسی نمونه ها تاکید شده است، لذا رخساره های توصیف شده به عنوان رخساره های سنگی یا لیتوفاسیس (Lithofacies) مد نظر می باشد (Bates & Jackson, 1980). در توصیف ماکروسکوپی مغزه ها، ساختمان های رسوبی، مشخصه های بافتی، محتویات فسیلی و ماهیت ریز شوندگی یا درشت شوندگی مورد بررسی قرار می گیرند. با این روش ۴۱۹ متر مغزه مربوط به چاه های میدان پارسی مورد مطالعه قرار گرفته و تعداد ۸ لیتوفاسیس شناسایی گردیده که در زیر به طور خلاصه توصیف می گردند.

۱-۱- لیتوفاسیس ۱ (انیدریت)

انیدریت بصورت متبلور و به رنگ سفید تا شیری رنگ می باشد. در چاه شماره ۱۹ و در آسماری زیرین با ضخامت تقریبی ۱۰ متر دیده می شود، که همان انیدریت قاعده ای سازند آسماری می باشد. همچنین در آسماری فوقانی و در مجاورت سازند گچساران و گاهی به صورت میان لایه هایی و با ضخامت چند سانتی متر تا چند متر به چشم می خورد. آثار فسیلی و ساخت رسوبی در این لیتوفاسیس دیده نمی شود. این لیتوفاسیس در مجاورت لیتوفاسیس دولومیتی و آهکی و سنگ آهک دولومیتی قرار دارد (شکل ۱-۱).

شکل ۱-۳: لیتوفاسیس ۳ (سنگ دولومیت آهکی)

۱-۴- لیتوفاسیس ۴ (سنگ آهک دولومیتی)

لیتوفاسیس سنگ آهک دولومیتی بطور عمومی به رنگ کرم روشن تا خاکستری روشن دیده می‌شود. آثار فشردگی شیمیایی بصورت رگچه‌های انحلالی و استیلولیت را می‌توان در آن مشاهده کرد. فاقد آثار فسیلی می‌باشد و گاهی گرهک‌های انیدریتی در این لیتوفاسیس دیده می‌شود. به دلیل اینکه دولومیتی شدن یکی از فرآیندهای دیاژنزی رایج در سازند آسماری می‌باشد، این لیتوفاسیس با ضخامت زیاد و متفاوت در کل سازند و در مجاورت لیتوفاسیس‌های دولومیتی و آهکی قابل پیگیری است (شکل ۱-۴).

شکل ۱-۴: لیتوفاسیس ۴- سنگ آهک دولومیتی

۱-۵- لیتوفاسیس ۵ (سنگ آهک بایوکلاستی)

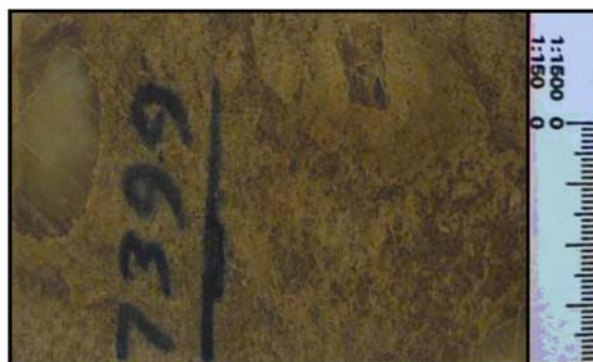
اصلی‌ترین لیتوفاسیس سازند آسماری در میدان نفتی پارسی می‌باشد و با ضخامت زیاد و متنوع در کل سازند دیده می‌شود و به رنگ‌های خاکستری روشن و کرم دیده می‌شود و محتوای فسیلی شامل دوکفه‌ای و اکتینودرم به همراه دارد. همچنین آثار رگچه‌های انحلالی، استیلولیت، شکستگی و گرهک‌های انیدریت در آن مشاهده می‌شود (شکل ۱-۵). این لیتوفاسیس در مجاورت سنگ آهک دولومیتی و سنگ آهک ماسه‌ای دیده می‌شود.

شکل ۱-۱: لیتوفاسیس ۱ (انیدریت)، به رنگ سفید تا شیری

۱-۲- لیتوفاسیس ۲ (دولومیت)

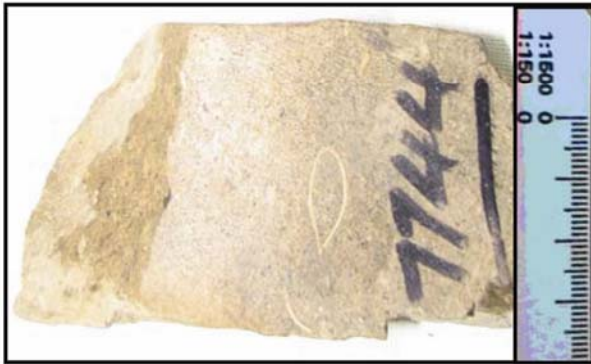
این لیتوفاسیس به رنگ کرم تا قهوه‌ای روشن دیده می‌شود و حالت متبلور و درجه سختی بالایی از خود نشان می‌دهد. گاهی گرهک‌های بزرگ انیدریت و تخلخل حفره‌ای (Vuggy) در آن مشاهده می‌شود. هیچ‌گونه آثار فسیلی در این لیتوفاسیس دیده نمی‌شود، در حالیکه حاوی آثار استیلولیت و شکستگی فراوان می‌باشد. این لیتوفاسیس با ضخامت متنوع در کل سازند در مجاورت سنگ آهک دولومیتی و سنگ آهک قابل رویت است (شکل ۱-۲).

شکل ۱-۲: لیتوفاسیس ۲ (دولومیت)، به رنگ کرم تا قهوه‌ای

۱-۳- لیتوفاسیس ۳ (دولومیت آهکی)

این لیتوفاسیس معمولاً به رنگ قهوه‌ای روشن مشاهده می‌شود. در آن می‌توان استیلولیت و به خصوص گرهک‌های بزرگ انیدریتی را مشاهده کرد. این لیتوفاسیس بیشتر در قسمت‌های تحتانی آسماری بالایی و بعضی قسمت‌های آسماری میانی مشاهده می‌شود. لیتوفاسیس دولومیت آهکی نشان دهنده دولومیتی شدن شدید بخش‌های آهکی می‌باشد. این لیتوفاسیس به صورت لایه‌هایی با ضخامت کم می‌باشد و در هر جا که مشاهده می‌شود، در مرز بالایی یا پایینی آن لیتوفاسیس‌های دولومیت، سنگ آهک یاسنگ آهک دولومیتی قرار دارد (شکل ۱-۳).

شکل ۷-۱: لیتوفاسیس ۷ (سنگ آهک ریزدانه)

شکل ۵-۱: لیتوفاسیس ۵ (سنگ آهک بایوکلاستی)

۸-۱- لیتوفاسیس ۸ (شیل تیره)

این لیتوفاسیس به رنگ خاکستری تیره تا سیاه می‌باشد. این شیل‌ها گاهی حالت تورق (Fissility) ظرفی را نشان می‌دهند و دارای کانی‌های تیره، مواد آلی و سیلت می‌باشند. این لیتوفاسیس با ضخامت‌های متنوع و حداکثر ۲ متر در آسماری میانی و پائینی و عمدتاً به صورت میان لایه‌های نازک در کل سازند قابل ملاحظه است (شکل ۸-۱).

شکل ۸-۱: لیتوفاسیس ۸ (شیل تیره)

۲- توصیف میکروفاسیس‌ها (مطالعات میکروسکوپی)

در بررسی مقاطع نازک عمدتاً بر روی ترکیب کانی‌شناسی سنگ‌ها، مشخصات بافتی شامل اندازه، شکل و آرایش ذرات، مشخصات فسیلی و عوارض دیاژنزی تاکید گردیده است. به دلیل اینکه قسمت عمده سازند آسماری در این میدان نفتی کربناته می‌باشد، بیشتر روی این میکروفاسیس‌ها تاکید شده است. در این بررسی علاوه بر ترکیبات کربناته، یک ترکیب تبخیری (انیدریت) و یک ترکیب مخلوط کربناته-تخریبی (سنگ آهک ماسه‌ای) مشاهده

۶-۱- لیتوفاسیس ۶ (سنگ آهک ماسه‌ای)

سنگ آهک ماسه‌ای به رنگ خاکستری تا قهوه‌ای و شامل دانه‌های ریز تا متوسط کوارتز می‌باشد. این لیتوفاسیس تقریباً در تمام میدان نفتی پارسی عمدتاً در آسماری بالایی و میانی و با ضخامت مختلف و حداکثر ۵ متر در مجاورت سنگ آهک و سنگ آهک دولومیتی دیده می‌شود (شکل ۶-۱).

شکل ۶-۱: لیتوفاسیس ۶ (سنگ آهک ماسه‌ای)

۷-۱- لیتوفاسیس ۷ (سنگ آهک ریز دانه)

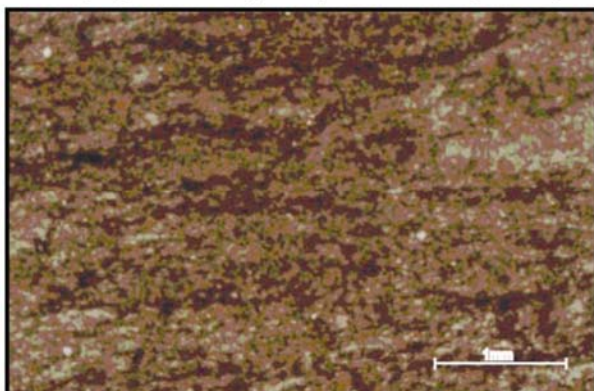
ذرات تشکیل دهنده این لیتوفاسیس آهکی، دانه‌ریز می‌باشند و با چشم غیر مسلح دیده نمی‌شوند. رنگ این لیوفاسیس کرم و خاکستری تا قهوه‌ای بوده و گاهی آثار انحلال فشاری (استیلولیت) و یا گرهک‌های انیدریتی در آن دیده می‌شود. در تمام توالی سازند آسماری در میدان پارسی و در مجاورت سنگ آهک دولومیتی و دولومیت قابل مشاهده است (شکل ۷-۱).

بررسی لیتوفاسیس، میکروفاسیس و محیط ...

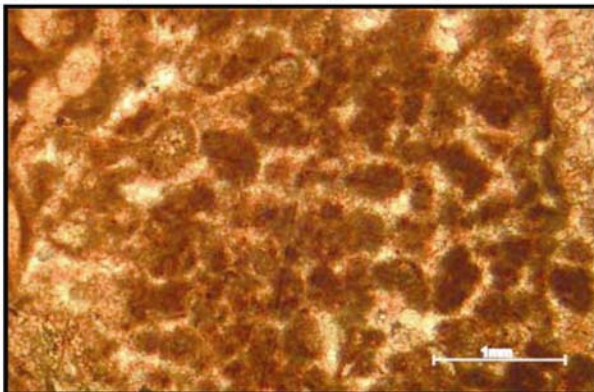
(شکل ۲-۲). ویژگی عمده این میکروفاسیس فوق‌العاده ریز بودن آن می‌باشد. گاهی کانی‌های تبخیری همراه آن وجود دارد. فاقد هر گونه آلومک و دارای مواد تخریبی با منشأ بادی و در اندازه سیلت می‌باشد. این رخساره به بخش بالای پهنه جزر و مدی نسبت داده می‌شود.

۲-۳- میکروفاسیس ۳ (گریستون دارای پلویید)

آلومک‌های این میکروفاسیس شامل حدود ۲۵ تا ۳۰ درصد پلویید، حدود ۵ درصد ایتراکلاست و مقداری گاستروپود و میلیولید می‌باشد (شکل ۲-۳). ذرات پلویید تقریباً هم اندازه و کروی هستند، که این موضوع آنها را از ایتراکلاست‌های کوچک متمایز می‌کند. گاهی دولومیتی شدن باعث ایجاد میکروفاسیس گریستون دولومیتی شده می‌شود. این میکروفاسیس مربوط به پهنه بین جزر و مدی (اینترتایدال) بوده و به محیط رمپ داخلی نسبت داده می‌شود.

شکل ۲-۳: میکروفاسیس دولومیکرایست، نور معمولی

شکل ۳-۲: میکروفاسیس گریستون دارای پلویید

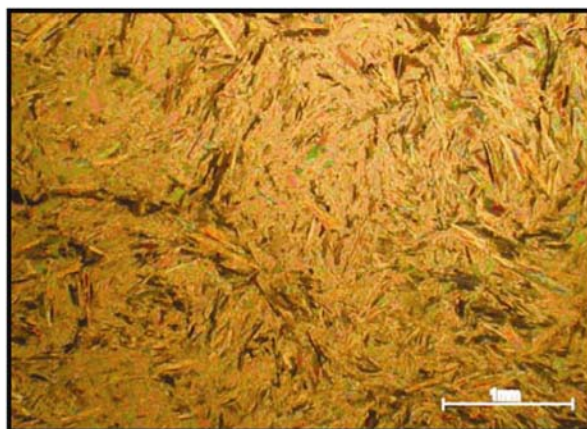
۲-۴- میکروفاسیس ۴ (گریستون دارای ایتراکلاست)

آلومک اصلی این میکروفاسیس ایتراکلاست است. آلومک‌های دیگر شامل میلیولید، گاستروپود و ذرات پلویید می‌باشد (شکل ۲-۴). سیمان کلسیت اسپاریت هم بعد فضای بین ایتراکلاست‌ها را پر کرده

گردید. به منظور دسته‌بندی میکروفاسیس‌ها به دلیل تطابق بیشتر بویژه انواع زیر حد جزر و مدی (Subtidal) از دسته‌بندی پدلی (Pedley, 1998) و فلوگل (Flugel, 2004) که برای رمپ‌های کربناته صورت گرفته، استفاده شده است. در مورد رخساره‌های بالای پهنه جزر و مدی و پهنه بین جزر و مدی به علت تطابق بیشتر از طبقه‌بندی ویلسون (Wilson, 1975) و فلوگل (Flugel, 1982) کمک گرفته شده است. همچنین در پاره‌ای از موارد برای دسته‌بندی رخساره‌ها از طبقه‌بندی بورچت و رایت (Burchette & Wright, 1992) برای رمپ‌های کربناته استفاده شده است. بر اساس طبقه‌بندیهای مذکور ۱۹ میکروفاسیس به شرح زیر در سازند مورد مطالعه تشخیص داده شده است.

۲-۱- (فساره ۱) (انیدریت)

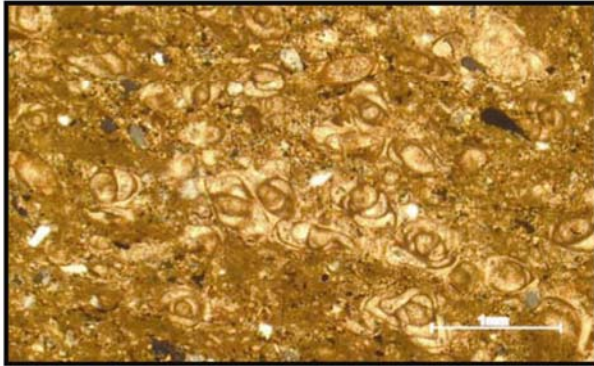
این رخساره جزء رخساره‌های تبخیری و دارای بافت لانه مرغی (Chicken wire) و تیغه‌ای (lamellae) می‌باشد. به رنگ سفید تا شیری دیده می‌شود و فاقد آثار فسیلی و لامیناسیون می‌باشد (شکل ۱-۲). این رخساره به صورت تداخلي و یا بطور مجزا با دولومیکرایت‌ها همراه، شاخص آب و هوای گرم و خشک و نشانه خروج سازند از آب است. عمده‌ترین ضخامت آن در آسماری پایینی و نزدیک سازند پابده در حدود بیش از ۱۰ متر است که همان انیدریت قاعده‌ای سازند آسماری می‌باشد. در بالای آسماری، در مجاورت سازند گچساران نیز دیده می‌شود. کانی‌های تبخیری دیگر مانند سلسنتین و ژپس همراه این میکروفاسیس به چشم می‌خورد.

شکل ۱-۲: میکروفاسیس انیدریت، نور پلاریزه

۲-۲- میکروفاسیس ۲ (دولومیکرایت)

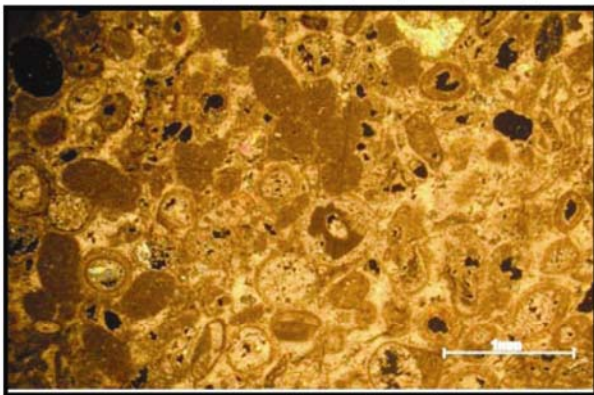
این میکروفاسیس یک مادستون دولومیتی شده می‌باشد

شکل ۲-۶: وکستون میلیولیدار، نور معمولی

۲-۷- میکروفاسیس ۷ (گرینستون آئیدار)

این میکروفاسیس یک گرینستون آئیدی با سیمان دریایی می‌باشد. آئیدها بصورت تک لایه‌ای یا چند لایه‌ای بوده و گاهی فشردگی مکانیکی روی آنها تأثیر گذاشته است. آئیدها دارای جورشدگی خوبی هستند و گاهی هسته آنها دچار انحلال شده است. این میکروفاسیس محیط پر انرژی سد یا بار را نشان می‌دهد و معرف مرز رمپ داخلی و رمپ میانی می‌باشد (شکل ۲-۷).

شکل ۲-۷: گرینستون آئیدار، نور معمولی

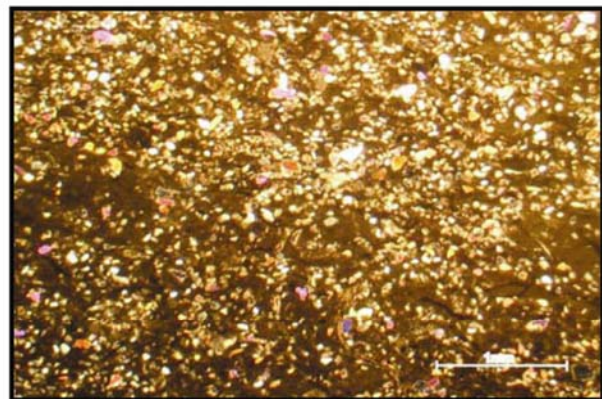
۲-۸- میکروفاسیس ۸ (گرینستون میلیولیدار)

در این میکروفاسیس، فرامینفرهای کفزی میلیولید توسط سیمان کلسیت اسپاریت شفاف به یکدیگر متصل شده‌اند. از دیگر فرامینفر موجود در این رخساره می‌توان به دندریتینارنجای اشاره کرد (شکل ۲-۸). سیمان تبخیری از جنس ژپس و سلسنتین فضای خالی بین ذرات را پر کرده است. از دیگر فرایندهای دیاژنزی در این میکروفاسیس می‌توان به فرآیندهای انحلال، دولومیتی شدن و انحلال فشاری اشاره نمود. میکروفاسیس گرینستون میلیولیدار معرف محیط پر انرژی سد و مرز رمپ داخلی و میانی می‌باشد.

است. این میکروفاسیس مربوط به پهنه بین جزر و مدی (ایترتایدال) و محیط رسوبی آن رمپ داخلی می‌باشد.

۲-۵- میکروفاسیس ۵ (آهک ماسه‌ای)

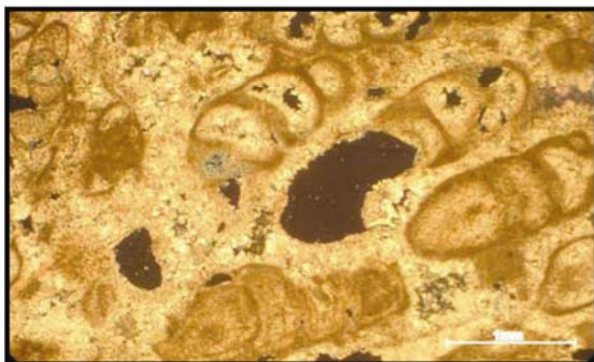
شامل حدود ۲۵ درصد ذرات تخریبی کوارتز است که در زمینه میکرایتی پراکنده می‌باشند. دانه‌های کوارتز ریزدانه تا متوسط دانه هستند و یک چهارم حجم سنگ را تشکیل می‌دهند (شکل ۲-۵). گاستروپود، میلیولید و دوکفه‌ای دیگر اجزاء این میکروفاسیس کربناته - تخریبی را تشکیل می‌دهد. این میکروفاسیس زمانی تشکیل می‌شود که امکان ورود ذرات تخریبی به درون حوضه زیاد باشد. با توجه به محتویات فسیلی و میکروفاسیس‌های همراه آن این رخساره می‌تواند معرف بخش لاگون باشد. با در نظر گرفتن مشخصات سنگ‌شناسی و ماهیت مختلط نشان از گسترش در یک محیط لاگون در زمان ورود تخریبی از خشکی را دارد. این تخریبی‌ها در زمان پائین بودن سطح آب دریا و توسط کانال‌های زیر آبی به بخش عمیق لاگون هدایت شده و یا توسط باد به لاگون حمل شده‌اند.

شکل ۲-۵: میکروفاسیس آهک ماسه‌ای، نور پلاریز

۲-۶- میکروفاسیس ۶ (وکستون میلیولیدار)

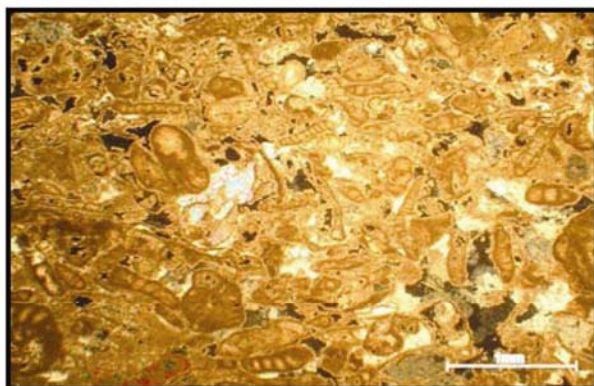
علاوه بر میلیولید که آلوکم اصلی این میکروفاسیس است، دیگر فرامینفرهای کفزی مانند بورلیس (*borelis*)، پنروپلیس (*peneroplis*) و دندریتینارنجای (*dendritina*)، دانه‌های پلویید، ورم تیوپ و گاستروپود نیز دیده می‌شوند. آثار زیست آشفستگی و رگچه‌های انحلالی نیز در این رخساره مشاهده می‌گردد. با توجه به ویژگی‌های این میکروفاسیس، شرایط محیطی کم انرژی لاگون در رمپ داخلی برای تطبیق آن در نظر گرفته می‌شود (شکل ۲-۶).

شکل ۲-۱۰: گرینستون دارای دندرتینا رنجای، نور پلاریزه

۲-۱۱- میکروفاسیس ۱۱ (گرینستون بیوکلاستی)

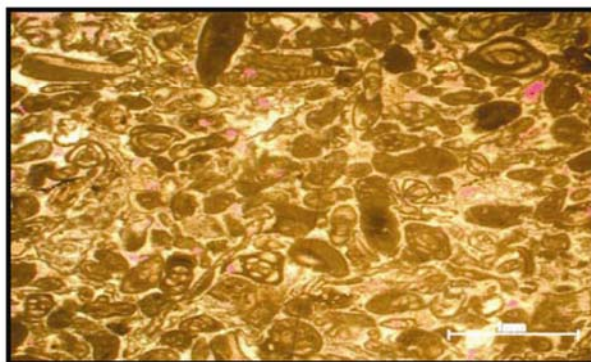
میکروفاسیس گرینستون بیوکلاستی شامل خرده‌های اسکلتی، فرامینفرهای کفزی و گاهی قطعات دوکفه‌ای و اکتینودرم می‌باشد، که در سیمان کلسیتی دریایی قرار دارند (شکل ۲-۱۱). این میکروفاسیس محیط پرانرژی رمپ داخلی تا رمپ میانی را نشان می‌دهد. انرژی زیاد باعث شسته شدن میکرایت و خرد شدن آلوکم‌ها شده است.

شکل ۲-۱۱: گرینستون بیوکلاستی، نور پلاریزه

۲-۱۲- میکروفاسیس ۱۲ (گرینستون دو کفه‌ای دار)

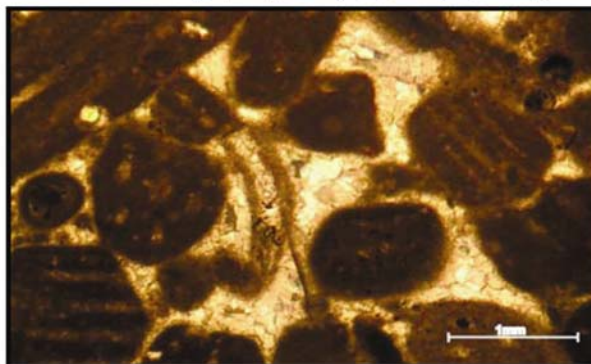
این میکروفاسیس شامل ۴۵ تا ۵۰ درصد قطعات دوکفه‌ای می‌باشد. از اجزاء دیگر این میکروفاسیس می‌توان به میلیولید و ایتراکلت اشاره نمود. فضای بین قطعات دو کفه‌ای و فضای خالی ناشی از انحلال دو کفه‌ای‌ها توسط کلسیت اسپاریت پر شده است (شکل ۲-۱۲). این میکروفاسیس متعلق به محیط پرانرژی رمپ میانی می‌باشد.

شکل ۲-۸: گرینستون میلیولیددار، نور پلاریزه

۲-۹- میکروفاسیس ۹ (گرینستون دارای فاورینا آسماریکوس)

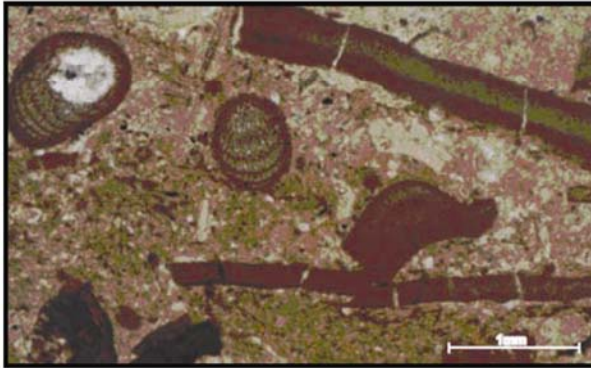
در این میکروفاسیس فاورینا آسماریکوس (*Faverina asmaricus*) آلوکم اصلی می‌باشد و میلیولید، فرامینفرهای کفزی دیگر، دوکفه‌ای، گاستروپود و کریئوئید از آلوکم‌های فرعی به شمار می‌روند. فضای بین قطعات توسط سیمان کلسیت اسپاریت پر شده است (شکل ۲-۹). این میکروفاسیس محیط پر انرژی سد را نشان می‌دهد و معرف رمپ داخلی تا میانی است.

شکل ۲-۹: گرینستون دارای فاورینا آسماریکوس، نور پلاریزه

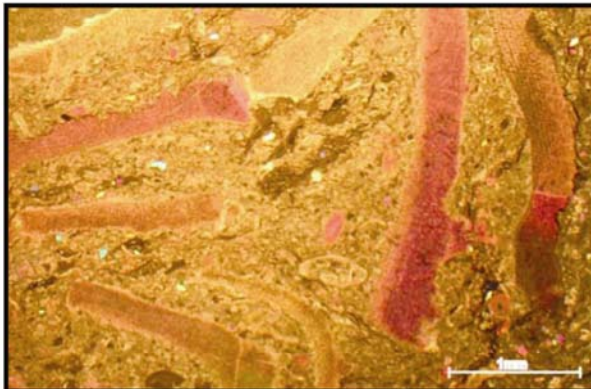
۲-۱۰- میکروفاسیس ۱۰ (گرینستون دارای دندرتینا رنجای)

در این میکروفاسیس، علاوه بر دندرتینا رنجای آلوکم‌های دیگر شامل فرامینفرهای کفزی (مانند میلیولید و پتروپلیس)، مقدار کمی گاستروپود، کریئوئید و ایتراکلت می‌باشند، که در سیمان کلسیت اسپاریت شناور می‌باشند (شکل ۲-۱۰). با توجه به بافت گرینستونی و شسته شدن میکرایت، این میکروفاسیس معرف محیط پر انرژی سد در رمپ داخلی تا میانی می‌باشد. در برخی مقاطع آثار انحلال، ایجاد تخلخل انحلالی و دولومیتی شدن در آن مشاهده می‌شود.

شکل ۲-۱۴: وکستون جلبک‌دار، نور معمولی
۲-۱۵- میکروفاسیس ۱۵ (وکستون کرینوئیددار)

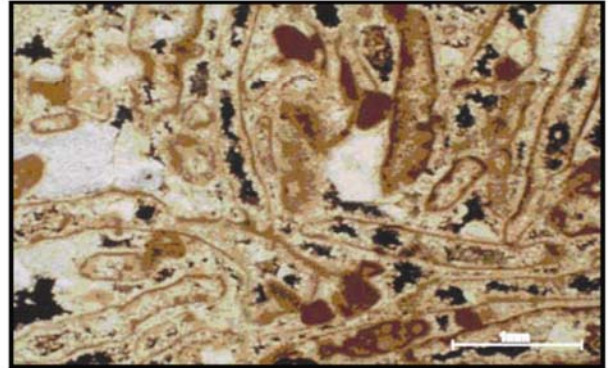
در این میکروفاسیس آلوکم غالب کرینوئید و خرده‌های آن می‌باشد. دیگر الوکمها شامل بریوزوا، فرامینیفرهای کفزی مانند دیس کوربیس (*discorbis*)، دنددریتینارنجای و لپیدوسیکلینا (*lepidocyclina*) می‌باشند (شکل ۲-۱۵). این میکروفاسیس نمایانگر محیط رسوبگذاری رمپ میانی می‌باشد.

شکل ۲-۱۵: وکستون کرینوئیددار، نور پلاریزه

۲-۱۶- میکروفاسیس ۱۶ (باندستون مرجانی)

این میکروفاسیس از اجتماع مرجان‌ها ساخته شده است که اسکلت و چارچوب سنگ کریناته را مرجان تشکیل می‌دهد. علاوه بر این سایر آلوکم‌ها مانند فرامینیفرهای کفزی، ایتراکلیست و قطعات جلبک قرمز نیز مشاهده می‌شود (شکل ۲-۱۶). فضای درون اسکلت مرجان‌ها توسط کلسیت شفاف اسپاریت و گاهی توسط میکرایت و تبخیری‌ها پر شده است. این رخساره محیط پر انرژی بخش ریف کومه‌ای را نشان می‌دهد و بیانگر محیط رسوبی رمپ میانی می‌باشد.

شکل ۲-۱۲: کرینستون دو کفه‌ای‌دار، نور پلاریزه
۲-۱۳- میکروفاسیس ۱۳ (پکستون میلیولیددار)

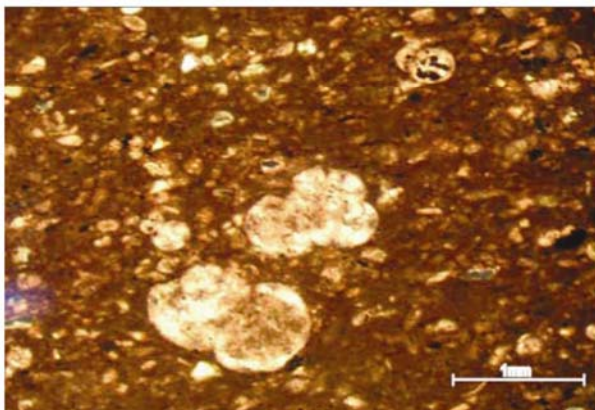
در این میکروفاسیس علاوه بر میلیولید که فراوان‌ترین آلوکم می‌باشد، فرامینیفرهای کفزی مانند آرکیاس (*archaias*)، فاورینا آسماریکوس، مناندروپسینا (*meandropsina*) و گاهی خرده‌های جلبکی، قطعات دو کفه‌ای و کرینوئید مشاهده می‌شود (شکل ۲-۱۳). این میکروفاسیس مربوط به بخش کم عمق زیرحد جزر و مدی می‌باشد و محیط رسوبی رمپ میانی را نشان می‌دهد.

شکل ۲-۱۳: پکستون دارای میلیولید، نور معمولی

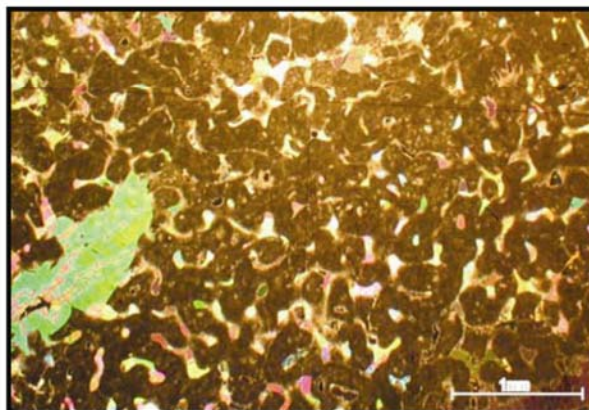
۲-۱۴- میکروفاسیس ۱۴ (وکستون تاپکستون جلبک‌دار)

این میکروفاسیس شامل قطعات جلبک‌های قرمز از جنس لیتوتامینیوم (*lithothamnium*) و لیتوفیلوم (*lithophyllum*) می‌باشد که در زمینه میکرایتی پراکنده شده اند. قطعات فسیلی مانند خرده‌های کرینوئید و گاستروپود نیز در این میکروفاسیس مشاهده می‌شوند. بافت فنسترال، آثار آشفستگی زیستی (بارو و بورینگ) و ذرات تخریبی کوارتز در حد سیلت (حدود ۵ درصد) نیز در آن وجود دارد (شکل ۲-۱۴). این میکروفاسیس معادل میکروفاسیس‌های کمربند رخساره‌ای ۵ پدلی می‌باشد و محیط رسوبی رمپ میانی را نشان می‌دهد.

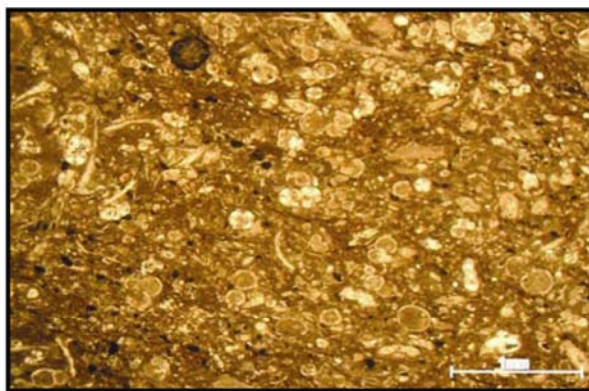
شکل ۲-۱۸: مادستون - وکستون حاوی فرامینیفراهای پلانکتونیک
۳- مدل رسوبگذاری

تغییر تدریجی در رخساره های کربناته منطقه کم عمق به رخساره های دور از ساحل (Offshore) و رسوبات آب های عمیق تر، عدم وجود شکستگی عمده در شیب حوضه، مشاهده ریف های کومه ای (Patch Reefs) در بخش های داخلی رمپ ها و عدم گسترش ریف های پیوسته، عدم شناسایی رخساره های توریدایتیه و مقایسه مجموعه رخساره ها با کمربندهای رخساره ای فلوگگل (Flugel, 2004)، پدلی (pedley, 1998) و محیط های امروزی مانند خلیج فارس بیانگر این موضوع است که محیط رسوبگذاری سازند آسماری در میدان پاریسی بصورت یک رمپ کربناته هموکلینال بوده است (شکل ۳-۱). در زمان تشکیل این سازند (از اولیگوسن تا میوسن) شرایط محیطی از رمپ خارجی تا رمپ میانی و داخلی در حال تغییر بوده است ولی عمدتاً شرایط رمپ داخلی در این منطقه حکمفرما بوده است. طی اولیگوسن در این ناحیه، شرایط رمپ خارجی حاکم بوده است، بطوریکه رسوبات سازند پایده و در ادامه رسوبات کربناته و رسوبات مخلوط کربناته - تخریبی حد تدریجی سازند پایده با سازند آسماری و همچنین آسماری تحتانی تحت این شرایط تشکیل شده اند. به تدریج با کم عمق شدن حوضه طی میوسن رسوبات آسماری میانی و فوقانی تحت شرایط رمپ داخلی که گاهی به رمپ میانی تغییر می کرده است، تشکیل شده اند. در نهایت در اواخر بوردیگالین با خارج شدن دایمی این رمپ کربناته از زیر آب، چرخه سازند آسماری به انتها می رسد و رسوبگذاری نهشته های تخریبی سازند گچساران شروع می شود.

شکل ۲-۱۶: باندستون مرجانی، نور پلاریزه
۱۷-۱۷- میکروفاسیس ۱۷ (وکستون دارای فرامینیفراهای پلانکتونیک)

این میکروفاسیس شامل فرامینیفراهای محیط پلاژیک مانند گلوبیورینا و گلوبروتالیا می باشد. گاهی ممکن است قطعات دوکفه ای، اکتینودرم و بریوزوآ نیز دیده شوند (شکل ۲-۱۷). این میکروفاسیس معرف محیط رسوبی رمپ خارجی می باشد.

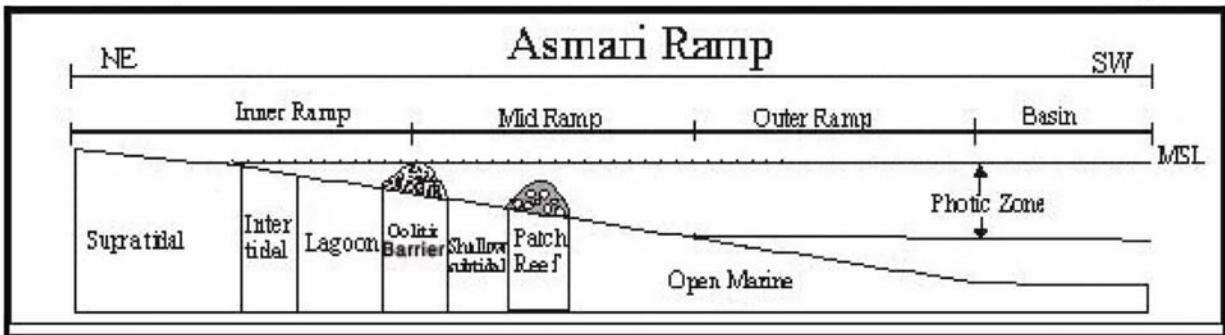

شکل ۲-۱۷: وکستون دارای فرامینیفراهای پلانکتونیک، نور پلاریزه
۱۸-۱۸- میکروفاسیس ۱۸ (مادستون - وکستون حاوی فرامینیفراهای پلانکتونیک)

این میکروفاسیس شامل فرامینیفراهای محیط پلاژیک مانند گلوبیورینا می باشد که حجرات آن توسط میکرایت و گاهی اسپاریت پر شده است (شکل ۲-۱۸). ذرات گلوکونیت و تخریبی ریز از جنس کوارتز نیز در آن دیده می شود. وجود گلوکونیت حاکی از شرایط احیایی ضعیف است، که تشکیل این میکروفاسیس در زیر سطح اساس امواج طوفانی را نشان می دهد. این میکروفاسیس کمربندهای رخساره ای شماره ۹ پدلی می باشد و محیط رسوبی رمپ خارجی را نشان می دهد.

پارسی یک رمپ کربناته بوده که در طول زمان از رمپ خارجی تا رمپ داخلی متغیر بوده است ولی قسمت عمده عمر چرخه سازند آسماری تحت شرایط رمپ داخلی سپری شده است. اهمیت عمده رمپ‌های کربناته بیشتر به خاطر مخازن نفتی می‌باشد که بر اثر تغییرات سطح آب دریا در بخش‌های مختلف رمپ تشکیل می‌شود. این شرایط در بخشهای مختلف سازند آسماری در منطقه مورد مطالعه حکفرما بوده و موجبات گسترش مخزنی را فراهم آورده است.

مطالعه حاضر نشان می‌دهد که این رمپ کربناته چندین بار از زیر آب خارج شده است و این سازند رخنمون پیدا کرده است که وجود دولومیت‌های ریز، کانی‌های تبخیری مثل انیدریت، ژپس و سلسستین نشان از آب و هوای گرم و خشک در زمان خروج این رمپ از زیر آب دارد. البته گاهی با افزایش رطوبت آب و هوا، ته‌نشست سیمان‌های متوریک و انحلال قطعات ناپایدار آراگونیتی صورت می‌پذیرد. در مجموع باید گفت که محیط رسوبگذاری سازند آسماری در میدان

شکل ۳-۱: مدل رسوبگذاری پیشنهادی برای سازند آسماری در میدان پارس

منابع:

چیت فروش، احمد، ۱۳۷۸. خلاصه اطلاعات و فهرست مطالعات انجام شده زمین شناسی و مهندسی مخازن میداین زاگرس ایران، گزارش داخلی زمین شناسی شماره ۵۱ شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب، ۱۰۴ص.

مطیعی، همایون، ۱۳۸۲. زمین شناسی ایران، چینه شناسی زاگرس، سازمان زمین شناسی کشور، طرح تدوین کتاب، تهران، ۵۳۶ص.

References:

Bates, R.L., and Jackson, J.A., 1980, Glossary of Geology, 2nd. Ed. Am. Geol., Institute, pp. 751

Burchette, T.P and Wright, V. P., 1992, Carbonate ramp depositional system. In: *Sedimentary Geology*, 79 (1992), pp3-57. Elsevier.

Buxton, M.W.N and Pedley, H.M.1989, A standardized model for Tethyan Tertiary carbonates ramps *Journal of the Geological Society, London*, 146, pp.746-748.

Dunham, R.J., 1962, Classification of Carbonate Rocks According to depositional texture, in: *Classification of Carbonate Rocks*, a Symposium ed. W. Ham. AAPG, Mem.1, pp.108-121

نتیجه گیری:

۱- سازند آسماری با سن الیگومیوسن در میدان نفتی پارسی بطور همشیب روی رسوبات عمیق سازند پاینده قرار داشته و در بالا نیز به طور همشیب توسط رسوبات تبخیری سازند گچساران پوشیده شده است.

۲- سازند آسماری در این میدان اساساً از سنگ های کربناته (سنگ آهک و دولومیت) و میان لایه‌های نازکی از شیل به همراه انیدریت قاعده ای (با ضخامت تقریبی ۱۰ متر) تشکیل شده است.

۳- مطالعات انجام شده منجر به شناسایی ۸ لیتوفاسیس و ۱۸ میکروفاسیس شده که در هفت گروه محیطی دریای باز، سد یا بار، کم عمق زیر جزر و مدی، ریف، لاگون، بالای پهنه جزر و مدی (سوپراتایدال) و پهنه های بین جزر و مدی (ایترتایدال) قرار گرفته است.

۴- بررسی مجموعه رخساره ها و مقایسه آنها با کمرندهای رخساره‌ای فلوگسل (Flugel, 2004) و پدلی (pedley, 1998) نشان می‌دهد که محیط رسوبگذاری سازند آسماری در میدان نفتی پارسی یک رمپ کربناته بوده است.

۵- در طول زمان، شرایط محیطی از رمپ خارجی تا رمپ داخلی در حال تغییر بوده است. ولی بطور کلی سازند آسماری بیشتر شرایط رمپ داخلی (شرایط محیط کم عمق) را تجربه کرده است.

Flugel , E. (2004). Microfacies of carbonate Rocks. Analysis Interpretation and Application springer. Verlag Berlin, Heidelberg, Germany.

Pedley, H. M. 1998. A review of sediment distributions and processes in Oligo-Miocene ramps of S. Italy and Malta (Mediterranean divide) In: (Wright, V.P. and Burchette, T.P. eds). Carbonate Ramps. *Geol. Soc. London. Spec. publ. 149: 163-179.*

Wilson, J.L., 1975, Carbonate facies in geologic history, *Springer-Verlag, New york, pp. 471*